

אותך אבקש

מסילות למבקשי ה' בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

ויצא - וישלח | גיליון 17

הגאון רבי יעקב הוניגסברג שליט"א

נכד הגאון הגדול רבי שרגא שטיינמן שליט"א

ראש ישיבות 'אורחות תורה' וחבר מועצה"ת

הקב"ה הוא לא פחות מגביר...

ע"ג שעות להכין דרשות טובות ומנומקות שיכנסו לאזני הגביר, אחרים מגדילים לעשות ושוכרים איש מיוחד שיכין להם את הטענות והבקשות שיתקבלו על לב הגביר, והיה שהדברים אכן פעלו את פעולתם, הגביר לא יתן מיד תרומה, אם הוא נותן מיד זה בדר"כ לא יותר מדולר/שתיים, אם הצלחת לשכנע אותו הוא יענה 'נדבר'... שפירושו שצריכים לחכות עוד איזה שבועיים, להגיע שוב פעם, ולהשמיע את אותה הרצאה מחדש ולפעמים צריך להגיע כמה וכמה פעמים עד שזוכים לקבל את התרומה המיוחלת. כמה שהגביר יותר רציני והסכום גדול יותר נדרשת השקעה רבה יותר וזמן רב יותר, יש אנשים שיכולים לחכות לגביר מסוים חצי שנה בתקווה שיתרום סכום רציני, לפעמים זה הולך ואכן היה שווה כל ההשקעה, אך הרבה פעמים הכול הולך לטמיון ולא מקבלים כלום, או שלא קיבלו את הסכום אליו ציפו.

כאן בהתבודדות אנחנו מדברים למלך מלכי המלכים שהכול שלו, הוא יכול לתת לנו ורוצה לתת לנו, לא צריך לחכות חודשים כדי לשכנע אותו, ולא צריך גם הרצאה דיפלומטית, גם שיחה פשוטה מהלב מתקבלת חשובה ומרוצה לפניו ית', מה כן צריך? להאמין שהקב"ה הוא הכל יכול, לכל הפחות לא פחות מגביר... ואם לא רואים מיד את התוצאה מתפללים שוב פעם ושוב פעם, כמו שאמרו חז"ל 'קווה ואם לא נענית חזר וקווה'.

ובנוסף לכל זה, כל דקה שאנחנו משקיעים בהתבודדות זהו רווח מובטח! אין כאן שום סיכויים שנפסיד... ואף מקבלים כבר שכר גם על עצם הבקשה וההתבודדות. ומובטחים אנו, שאם נתמיד בעבודת התפילה וההתבודדות, נזכה להגיע לכל הטוב שבעולם, לכל מה שיהודי צריך לזכות, להתקרב אליו ית' ולעבדו בלבב שלם. יה"ר שנוכה.

אלפי אנשים יוצאים מדי חודש לחו"ל להתדפק על דלתי נדיבים בתקווה להוציא מהם נדבות ראויות למטרה אליה הגיעו, וכשנפגשים עם הגביר מקבלים מיד צ'ק מוכן? זה לוקח הרבה זמן והרבה טרחה ויגיעה, כולי האי ואולי יצאו עם סכום משמעותי, בדר"כ הגביר אין לו זמן לשמוע את כל הפונים אליו, הוא אדם עסוק, צריך למצוא זמן שאפשר להיפגש איתו ולנסות לחמם את ליבו, למתקצעים בעבודה יש כבר רשימה מסודרת

מכל הבונוים

ומכל הצדדים ינסה היצה"ר להחליש את

האדם לכל יקבע עצמו מדי יום ביומו להתבודדות,

וכידוע לכל הנכנס בשערי הקודש. אך כשזוכים להישאר

קיים על עמדו, ולהתמיד בעקשנות בעבודה העומדת 'ברומו

של שולם' זו התפילה, זוכים להגיע לכאלו מדרגות רמות

ולכל הטוב שיהודי צריך לזכות בזה השלם, אשרי

הזוכה."

גבירים, אפשר לפגוש את כל אחד, וכמה הוא שווה ומה מדבר אל ליבו... וכשכבר זוכים להיפגש עם הגביר, אין לו זמן לשמוע נאום ארוך, צריך להרצות באזניו הרצאה קצרה בו ייטיב המשולח להסביר בכל האמצעים העומדים לרשותו עד כמה הוא חייב את התרומה, למה הגביר הזה הוא היחיד שיכול לעזור לו, ואם הוא לא יתרום לו יהיה המצב איום ונורא. אנשים יושבים שעות

מעיקרי היסודות אצל רבינו הק' הוא עצת ה'התבודדות', להתייחד עם הבורא מדי יום ביומו ולספר לפניו כל מה שמונח על הלב. להודות לו, לבקש ממנו, ולפרש שיחתנו לפניו ית' כמו לפני ידיד טוב ואמיתי שרוצה לשמוע, יכול לעזור, ומעוניין לעזור.

הקשיים הרבים שהיצה"ר מערים על כל החפץ לעבודה קדושה זו רבים מאוד, בידעו כמה חשוב ויקר הדבר, וכמה זוכה כל יהודי על ידי זה להגיע לכל טוב. מכל הכיוונים ומכל הצדדים ינסה היצה"ר להחליש את האדם לכל יקבע עצמו מדי יום ביומו להתבודדות, וכידוע לכל הנכנס בשערי הקודש. אך כשזוכים להישאר קיים על עמדו, ולהתמיד בעקשנות בעבודה העומדת 'ברומו של עולם' זו התפילה, זוכים להגיע לכאלו מדרגות רמות ולכל הטוב שיהודי צריך לזכות בזה העולם, אשרי הזוכה.

אחד מהמניעות הרבות שיש לפעמים בפרט בהתחלה, ולפעמים אף בהמשך, הוא להגיע כל יום מחדש לדבר לפני הקב"ה בלי לראות שנענים מיד, יום אחרי יום מגיעים להתבודדות, מספרים את כל מה שיש על הלב, כל התחושות, ההרגשות, החוויות והמשאלות, ולא רואים מישהו שיושב ממול ומהנהן עם הראש... בוודאי שאנחנו מאמינים שהקב"ה שומע תפילת כל פה, אבל לפעמים לא מרגישים את זה וצריך הרבה חיזוק, ובעיקר, כשלא תמיד רואים את הישועה על המקום.

ידוע מאמר ה'חפץ חיים' (לעניין קווי הטלפון שהתחיל להתפתח בזמנו) שכיוון שהדורות נחלשו הביא הקב"ה המצאות חדשות כדי לחזק את האמונה, וכדי שנאמין שהקב"ה שומע תפילות כל פה הביא הקב"ה לעולם את ההמצאה של הטלפון שמדברים כאן ושומעים במקום אחר, כדי לחזק בליבנו את האמונה.

כך גם לעניינינו נוכל לקבל חיזוק מאחד התופעות המופלאות שיצר הבורא בעולמנו, מהמלאכות הקשות שבמקדש ה' מלאכת איסוף כספים (שנא"ר בלע"ז),

עיד	רחוב	מיקום	יום	שעה	נציג:
ירושלים: נוה יעקב	רח' בלבן 7	ביהכ"ס בני עקיבא	חמישי	21:00	0527156734
בית שמש: רמה ד'	רח' ריש לקיש	ביהכ"ס ברסלב	שלישי	20:30	0527199896
זכרון יעקב	רח' אף על פי כן 30	ביהכ"ס ברסלב	חמישי	21:30	0504169920
קדימת ספר		בבית אחד החברים	ראשון	22:10	0534145799
שיעור לצידוד הכללי - בקדימת ספר רח' הרב אלישיב 10 - בביהכ"ס בני תורה בכל יום רביעי בשעה: 21:10 - לפרטים: 0534145799					

זמני
וטקום
התבודדות
השמועיות
לאמריכם.

אברך יקר! אם אין לך זמן נגעה על הבורה שמועית או שיעדן לא הוקמה הבורה כאוור מנורה, צור קשר עם נציג. קו נכספה - 36 - 4000 - (0799 השליחה 5,3

ובע"ז נשתדל לעמוד לעזר בכל המצטרף.

שיג ושיח

שיח ודברים מעולמו של בן ישיבה

הבה לעשות סוויץ'...

'היצר' עד שיתקיים בנו הפסוק: 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו' הנה בוא ותראה...

וזה בחינת 'ויחץ את העם אשר אתו' ואת הצאן וכו' לשני מחנות וכו'. 'והיה המחנה הנשאר לפליטה', שכשרואין שקשה להשיג העצה השלמה, צריך להתנהג לפי חלוקת העצה עכ"פ, באופן שעכ"פ יהיה נשאר לו 'מחנה הנשאר לפליטה' ולא יהיה נאבד לגמרי ח"ו שלא יאמר שילך ויתנהג וכו' רחמ"ל. רק יתדלל שעכ"פ ישאר מה שישאר וכו',

היינו כשרואה אדם שהיצה"ר מתגבר עליו כמו שמתגבר, ונדמה לו שאין בכוחו לעמוד כנגדו כראוי, וכל מה שחושב עצות ותחבולות אינו עולה בידו כראוי, ומחמת זה עצתו חלוקה תמיד, אזי כל עצתו שיסמוך על 'זכות הצדיקים' ולעת עתה יתנהג כפי 'חלוקת העצה'. שזה בחינת 'ויחץ את העם' וכו' 'והיה המחנה הנשאר לפליטה'.

היינו שיקבע בליבו שאין שיהיה אעפ"כ אני חזק שלא אהיה נסוג אחור לגמרי מהשי"י ולא אייבש את עצמי לעולם... רק אני על משמרתי אעמוד לחטוף מה שאוכל למען יהיה 'המחנה הנשאר לפליטה'.

למשל שהאדם חפץ שילמוד הרבה ויתפלל וירבה בהתבודדות ויהיה נקי מעתה מכל חטא והרהור וכו' ורואה שקשה עליו וכו' יהיה חזק בדעתו שעכ"פ מה שאוכל לחטוף בחיי אתייע בעל כוחי לחטוף איזה טוב כל יום מימי חיי. ואם ח"ו לא אוכל להתפלל כלל - אראה לדבר אח"כ איזה דיבור של תחינה ובקשה וכו'. ואם ימנעני ח"ו גם מזה לעשות אעפ"כ אלמוד מעט או הרבה ועכ"פ אתגבר ברצונות חזקים להשי"ת ואצעק עכ"פ רבש"ע 'הושיעה' וכיוצא בזה... וכן בשאר דברים שא"ל לפורטם... וכל זה בחינת 'והיה המחנה הנשאר לפליטה', וזה שפירש רש"י בעל כרחו 'כי אלחם עמו'... כי בזה אני חזק 'שבעל כורחי' יהיה מוכרח להניחני שיהיה נשאר לי עכ"פ 'מחנה הנשאר לפליטה' 'כי אלחם עמו'...

[ליקו"ה ר"ח ז' נב']

ישראל הקשיב בשקיקה לדיבורים הנפלאים והמחזקים של 'מוהרנ"ת', מעולם הוא לא חשב שבכל הסיפור של 'המפגש' של יעקב ועשו יש משהו שנוגע אליו למעשה, הוא פתח את החומש 'שניים מקרא ואחד תרגום' שהיה לו בארון, והסתכל בפנים כשענינו נחות על מילות התפילה של 'יעקב אבינו': 'ושבתי בשלום אל בית אבי'...

בע"ה גם אני אלך בדרך הזו, לא לוותר והליחם על כל דבר שאני מרגיש שיש לי עדיין כח להילחם עליו, וככה אזכה להגיע בשלום ולהתקרב לה' יתברך בשלמות...

מחוגי השעון בבית המדרש הראו על השעה 'שתיים עשרה ורבע'. עשרות בחורים בני השיעורים זלגו אט אט לכיוון חדרי השיעורים, ובבית המדרש - בני 'הקיבוץ' התכוננו בדריכות 'לחבורה' של ה'ראש קיבוץ', חיים יצא מהבית מדרש לכיוון 'הפנימייה' לשאל בשלומו של ישראל ומדוע הוא לא הגיע ללמוד אתו הבוקר. חיים פתח את הדלת של החדר, ומצא את ישראל רכון על גבי 'העיתון היומני', כשצ'צ'דו כוס קפה 'ועוגת בוקר' מאחת המכונות שניצבו ברחבי הישיבה. "ישראל מה קרה!?" אתה מרגיש טוב?", "ב"ה אני מרגיש מצוין",

"אז למה לא הגעת ללמוד איתו?"

'ממילא כבר דיברת, אז מה זה משנה אם תמשיך עוד קצת'... הרי אם תעצור עכשיו זה לא יעזור שום דבר לכל 'הלשון הרע' שכבר הוצאת ושמעת עד עכשיו... "לחש לו קול פנימי שהלך וגבר

להקשות, "קמתי מאוחר וחשבתי שאם כבר הפסדתי 'ק"ש ותפילה במנין' אז גם ככה אין ענין לקום 'בשעה מאוחרת', ולכן פשוט המשכתי לישון עוד קצת", חיים שמע את 'המרירות' בקולו של ישראל ושאל בעדינות, "תגיד ישראל? אתה מכיר את זה מעוד מקומות?", "כן! בטח! הרבה פעמים אני מרגיש 'שנכשלת' 'הפסדתי המון' ואין טעם להילחם על 'הקצת' שנשאר, הרי גם ככה ההפסד הוא גדול, אז בשביל מה להשקיע ולהתאמץ הלאה?".

"תראה ישראל..." אמר לו חיים "אני מבין שההרגשה של 'ההפסד' היא כ"כ חזקה ומאבדת את החשק להציל את השאר, אבל אם תבין ש'ההתגברות' לכשעצמה עושה נחת רוח עצומה להשי"ת, ותמיד תילחם עם היצר וגם אם נפלת לא תיתן לו לקחת הכל - בסופו של דבר אתה ודאי תתגבר עליו ותצליח לכבוש את הכל, בלי להיכנס למעגל אין סופי של נפילות. רבי נתן מסביר 'בליקוטי הלכות' שזה דווקא היה השיטה של יעקב אבינו במלחמה עם 'עשו' שהוא הסמל וההתגלמות של 'היצר הרע והס'א', ובזה הוא סלל לנו את 'הדרך' איך להצליח במלחמה נגד

היה זה כמחצית השעה לאחר סדר ג'. ביהמ"ד כבר כמעט התרוקן לגמרי ובחורים רבים נהרו לעבר חדרי הפנימייה להתארגן לשנת הלילה... ליד 'מכונת הפחיות' נעמדו להם מושי, חזקי וישראל כשהם משוחחים בקולניות. אחרי יום שלם של עמל ויגיעה בעמקי 'חזקת הבתים' ובעוד הבנה עמוקה בדברי 'הרשב"ם', הם הרשו לעצמם לעמוד ולפטפט תוך כדי שהם שואפים מלוא ריאותיהם מ'הסיגריה' שבפיהם יחד עם 'הפחית' שהם קנו ב'שותפות' מהמכונה.

הנייע'ס הלך וגבר ועד מהרה עלה על השולחן אבריימי מ'וועד שמיני'. מישהו זרק מגרעת באישיותו של אבריימי והשני הוסיף עוד 'סיבה' מדוע לא הולך לו ב'שידוכים', ישראל נסחף גם הוא אחרי הנייע'ס והצטרף לחגיגה, הדקות חלפו ולפתע הלמה בו המחשבה... הרי כל הנייע'ס הזה הוא 'לשון הרע' אחד גדול, ובדיוק אתמול בשיעור ח"ח הם למדו כמה זה דבר 'חמור ונורא' ועכשיו... אוהו... כמה שהוא נכשל...

המחשבה על הנפילה שיתקה אותו לרגע, ועוד בטרם השיחה גלשה 'לסכסוך' יש בין אבריימי 'למשגיח' הוא חשב פעמיים אם לעצור או להמשיך הלאה בשיחה... 'ממילא כבר דיברת, אז מה זה משנה אם תמשיך עוד קצת'... הרי אם תעצור עכשיו זה לא יעזור שום דבר לכל 'הלשון הרע' שכבר הוצאת ושמעת עד עכשיו... "לחש לו קול פנימי שהלך וגבר, עד ששוב הוא נכנס לעניינים והמשיך יחד עם מושי וחזקי בשיחה המתגלגלת, עד שהשעון דחק בהם והראה על עוד שעה ומחצה שחלפה במהירות. זה כמובן גרם להם להזדרז לחדרי 'הפנימייה' להתארגן לשנת הלילה, כדי לצבור כח ליום המחר...

'שעת בוקר מוקדמת'. השמש הפציעה ברחבי 'הקמפוס' של הישיבה וקולות 'המעוררים' הדהדו היטב ברחבי המסדרונות. ישראל התהפך במיטתו משמאל לימין תוך כדי שהוא מהרהר בספקנות אם כדאי לו לקום 'לתפילה בישיבה' או להתפלל במניין המאוחר יותר 'בשטיבאלך' המקומי.

הספק טרם הוכרע והעייפות כבר הספיקה לגבור עליו והוא שקע בשינה עמוקה... מושי שנכנס לחדר לאחר 'ארוחת בוקר' העיר אותו בהילות... ישראל קום כבר.. 'תשע ועשרים' עוד מעט יעבור 'זמן תפילה'. ישראל פקח את עיניו בתדהמה: "מה, כבר תשע ורבע?" הוא הזדקף על המיטה והתחיל לחשבן בעצב: תפילה ב'מנין' הפסדתי... על 'ק"ש' אין מה לדבר בכלל... אם אלך עכשיו להתפלל ולטעום משהו זה יגזול חלק נכבד מה'סדר', אז בשביל מה אני אקום עכשיו? עדיף לישון עוד קצת!". החליט ושב להתכרבל בתוך מרחבי השמיכה המחממת...

תורה? ירא'ש? תפילה? מידות? בעולם הישיבות יודעים כבר את הכתובת!

קו 'נכספה'. הקו שר' בר' מבקש!

0799-4000-36

נפשי בשאלתי

ליבון ובירור ענינים בעבודת ה'

שאלה:

שלום וברכה!

לאחרונה זכיתי להתקרב לרבינו הקדוש, ובפרט לעצה הנפלאה של התבודדות. התחלתי קצת להתבודד, ואני מרגיש תקוע וחסום, הדיבורים לא יוצאים לי מהפה, ואם אני כן מדבר אינני מרגיש שהדיבורים יוצאים מן הלב. איך אפשר להרגיש יותר חיות בהתבודדות ומה אפשר לעשות כדי להוציא ולשפוך את כל מה שיש בלב לפני ה'?

תשובת אחד מחשובי התלמידי חכמים שליט"א:

בטרם נביא רעיון או שנים שיוכלו להועיל לזה, אם ירצה ה', חשוב לציין שתחושה זו אינה נחלתם הבלעדית של המתחילים להיכנס לעולם המופלא של ההתבודדות.

אדרבה, ככתוב ב'רוקח' "אין חוזק בחסידות כתחילתו". לפעמים מעניקים לנו בתחילת דרכנו אור ונועם, הדיבורים קולחים ומאירים פינות נסתרות, ואנחנו מרגישים איך תפילותינו וכיסופינו מקובלים ומועילים. אך לאחר תקופה ראשונית זו עלולים לחוות ריחוק והסתרה. והדברים אינם תלויים ברמת הניסיון והוותיקות.

לפני שבועות ספורים יצא לאור ספר חדש 'ריעות שלמה' מכתבי ידו של הגה"צ ר' שלמה וועקסלער זצ"ל. ושם בתולדותיו סופר: "סיפר רבי ישראל דוב, כי כשהגיע פעם אל רבי שלמה בזקנותו לבקרו, שח לו רבי שלמה בכאב, כי לאחרונה אין לו דיבורים בהתבודדות, וצער רב מצטער הוא בשל כך. רבי ישראל דוב התמלא התפעלות מן התמימות והפשטות של רבי שלמה, שאינו חש פחיתות כבוד בלהשיח צערו לפני אברך צעיר".

אז עם כל הצער, לא צריך להיבהל ולהילחץ כשזה קורה. חשוב להתמיד בהתבודדות גם אז, וכמו שכתב בליקוטי מוהר"ן תניינא סי' כ"ה: "ואפילו אם לפעמים נסתמין דבריו, ואינו יכול לפתוח פיו, לדבר לפניו יתברך כלל. אף על פי כן זה בעצמו טוב מאוד, דהיינו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאוד".

מה בכל זאת ניתן לעשות במצב כזה? ובכן, העצה הראשונה נמצאת מיד בהמשך דבריו שם: "גם יוכל לעשות לו שיחה ותפילה מזה בעצמו, ועל זה בעצמו יצעוק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמול עליו ויפתח פיו שיוכל לפרש שיחתו לפניו".

כשיודעים שיש צורך לדבר, ושרק כך יפתרו הבעיות, לא כל כך קשה להתחיל לפרש שיחתו על זה בעצמו, שאת התרופה הכל כך חיונית הוא לא מצליח לבלוע. וכשמצליחים להתחיל הפה והלב נפתחים, ובדרך כלל מוצאים בהמשך דיבורים בכיוונים נוספים.

בשאלה צוינה בעיה נוספת, שגם כשכל זאת מדברים חסרה ההרגשה שהדיבורים יוצאים מן הלב. חשוב לדעת, שגם כשנדמה שהדיבורים בלא לב יש להם כוח גדול, וההתמדה בהם תועיל. וכך כתב

ריצויים חדשים".

ככל שניגש להתבודדות בפתיחות, בדיבורים חדשים, מזוויות שלא חשבנו עליהן, ממילא לא יהיה מקום למוח להפריע ולחסום, והדיבורים יתגלו כמקוריים, אמיתיים, מהלב.

אפילו ההימנעות משימוש בלשונות נדושים, בביטויים שהורגלנו בהם, ההכרח לנסח ולפרש שיחתו בלי 'נוסח אחיד', כל אלו יוסיפו לנביעה ולחייבור למילים. וכידוע הדגיש מוהר"ן את החובה להתבודד בשפת האם שלנו, גם אם היא לא לשון הקודש (בסימן כ"ה הנ"ל): "אבל בלשון אשכנז שמספרים ומדברים בו קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר אל לשון אשכנז מחמת שהוא מורגל בו".

ואחר כל הדברים הללו, נוסף עצה אחת, שאולי קשה ליישם, אך היא מאוד נצרכת ומועילה.

פשוט לא לחשוב על זה.

הרבה מהריחוק שלנו מתפילה מעומק הלב נובע מעצם העובדה שאנחנו טרודים ובוהנים את תפילתנו אם היא כמו שצריך. לפעמים אם רק נוותר על מחשבות אלו, נמצא את תפילתנו חיה ואמיתית. בדומה למה שכתב בליקוטי מוהר"ן תניינא סי' צ"ה:

"כשהאדם אומר תחינות ובקשות וחושב בליבו ומצפה שיבכה, זאת המחשבה אינה טובה, והיא מבלבלת גם כן את דעתו כי מחמת זה אינו יכול לומר הבקשות בלב שלם בשלמות. כי צריך בשעת אמירת תחינות ובקשות להרחיק מעצמו כל מיני מחשבות חוץ שבעולם, רק לכוון דעתו אל הדיבורים שהוא מדבר לפני השם יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ואז ממילא בקל יתעורר לבו עד שיבוא לבכיה גדולה באמת".

ב'ליקוטי מוהר"ן סי' צ"ח: "עוד אמר לענין התחזקות בהתבודדות ותחינות ובקשות, כי הדיבור יש לו כוח גדול לעורר את האדם אף על פי שנדמה להאדם שאין לו לב, אף על פי כן, כשידבר הרבה דברי התעוררות ותחינות ובקשות וכיוצא זהו בעצמו שמדבר הוא בחינת התגלות התעוררות לבו ונפשו להשם יתברך, בבחינת 'נפשי יצאה בדבור' שהדיבור בעצמו הוא התגלות הנפש והלב, ולפעמים על ידי שידבר הרבה אף על פי שיהיה בלא לב כלל אף על פי כן יבוא אחר כך על ידי זה להתעוררות גדול בלב ונפש. והכלל כי הדיבור בעצמו יש לו כוח גדול".

אם נתבונן קצת במציאות בעייתית זו, של דיבור בלא לב, נוכל אולי להבין מה הן הפתרונות.

לכאורה קשה, איך ייתכן שהדיבורים אינם יוצאים מהלב? אם לא הלב, אז מי הוא המקור לדיבורים הללו? בפשטות התשובה היא - המוח.

בדרך כלל כשניגשים להתבודדות אנחנו יודעים על מה עלינו לדבר, מה אנחנו צריכים לומר בנושא, ואף מוכנים בפנינו לשונות מתאימים שאנחנו רגילים להשתמש בהם. וזו הבעיה.

בליקוטי מוהר"ן סי' קנ"ו מבאר שההתבודדות ביסודה היא בחינה של רוח הקודש, דברים שהקב"ה שולח ללבנו: "לב טהור ברא לי וכו', כי מה שמדברים בינו לבין קונו הוא בחינת רוח הקודש. ודוד המלך עליו השלום שהיה מעלתו גדולה מאוד יסד מזה ספר תהלים. וכן על אחד לפי בחינתו הוא בחינת רוח הקודש כמו שכתוב "לך אמר לבי", כמו שפירש רש"י: "לך בשבילך ובשליחותך אמר לי לבי. שכל הדברים שהלב אומר הם דברי השם יתברך ממש והוא בחינת רוח הקודש. וצריך לחדש תמיד, לבקש בכל פעם בתחנונים ודברי

הנה אורו עיני פני טעמתי מעט הדבש הזה

בתוך הגלות והחושך מצמיח השי"ת בכל עת ישועות גדולות.

והנה קשמיסתקלים היטב באמת יכולים לראות בכל יום יום צמיחת קרן ישועה, וכמו שאנו מבקשים בכל יום מצמיח קרן ישועה, וכן בתחלת התפילה אומרים מצמיח ישועה, וכן בבקשת המאורות מצמיח ישועות, ובנדאי צריכים להאמין בזה בלב שלם, שהשם יתברך מצמיח ישועות בכל יום ובכל עת ובכל שעה, וקצת יכולים לראות מרחוק מי שמשים לב לזה. ואף על פי שעצם הישועה בשלמות עדין רחוקה מאתנו מאד מאד, וכמו שכתוב (ישעיה נ"ט) "לישועה רחוקה ממנו", אף על פי כן הרבה הרבה יכולים להחיות את עצמם ולחזק את עצמם על ידי זה

(עלים לתרופה כ"ח)

המחדש בטובו

חדשות ועדכונים מהנעשה והנשמע

כל הגולה כמדורת אש

זה תקופה ארוכה שהעלון המבוקש 'אותך אבקש' מעוצב גם לסגנון העלונים המודפסים בארה"ב עקב בקשתם החוזרות ונשנות של בני התורה בארה"ב לקבל את העלון הנפלא, העלון המעוצב במיוחד לסגנון 'אמריקאי' נשלח מדי שבועיים למאות אברכים שביקשו לקבל את העלון הנפלא וישנם שאף מוסיפים ומדפיסים את העלון לזכות את הרבים באזור מגוריהם.

עם התחדשות הקמת החבורות לאברכים בארץ ישראל התעוררו האברכים בארה"ב לייסד גם חבורות לאברכים בני תורה ברחבי ארה"ב, ובימים אלו שוקדים האברכים דשם על הקמת החבורות בהם יאספו כלל האברכים בני תורה בכל רחבי ארה"ב מידי שבוע להתחזק יחד בדרכי הק' של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פרטים יבואו בע"ה.

'שערי חסד' מצטרפת למהפכה.

בסייעתא דשמיא אחרי בקשות רבות מאברכים תושבי שכונות שערי חסד והסביבה בירושלים ע"ה"ק על הקמת

הפרייקט האדיר 'להתענג'

כפי שדווח השיקו בארגון 'נכספה' יחד עם הארגון הנודע 'לטייל בתורתו' פרויקט יחודי וחדשני 'להתענג', במסגרתו עוסקים כלל בחורי הישיבות בתורתו העמוקה והנוראה של רביה"ק ה'ליקוטי מוהר"ן' בעיון ועמקות, בסדר של שעה בשבוע עם 'מתן שכרה בצידה' מלגות מכובדות ביותר.

הפרוייקט האדיר צבר תאוצה רבה בעולם הישיבות ומיד עם פרסום הפרוייקט התקשרו עשרות רבות של בחורים על רצונם להצטרף למסלול הלימוד, מרוב עומס קרס הקו בשעות הראשונות אך הפעילים המסורים השתדלו לחזור לכל אחד ואחד ולצרפו למסלול.

בחור יקר! בימים אלו התחילו המוני בני הישיבות לעסוק בתורה הנעימה העמוקה והיסודית 'מי חנוכה הם ימי הודאה' תורה ב' תניא בליקו"מ, ההכנה הטובה ביותר לקראת ימי החנוכה הקדושים הבע"ט, ומתענגים על ה' בתורות הק' שבליקוטי מוהר"ן בחשקת עריבות נעימות התורה הטמון בהם, הצטרף גם אתה למסלול הלימוד 'להתענג', בלימוד של שעה בשבוע ב'תורה הזמנית' ועולמך תראה בחיך! להרשמה למסלול, קו 'נכספה' 0799-4000-36 שלוחה 5,2

חבורה באזור השכונה, מתבשרים שבימים אלו מוקמת החבורה השבועית לכלל ציבור האברכים מכל הסביבה, להתחזק יחד בעבודת ה' בדרכו של רביה"ק זי"ע.

לפרטים: קו 'נכספה' 0799-4000-36 שלוחה 5,3

ניקוּתא כְּלִילָא דוֹרדא

גם מציבור הבחורים הגיעה הדרישה להקים חבורות לבחורים, להתאסף יחד כלל הבחורים הצועדים לאורו הבהיר של רביה"ק מדי שבוע יחד להתעורר בדיבוק חברים בדרכי עבודת ה' בדרכי המאירים של רביה"ק זי"ע.

הפעילים המסורים נענו לבקשתם ובימים אלו מייסדים חבורות לבחורים בערים: ירושלים, מודיעין עלית.

להצטרפות לחבורה ניתן לפנות לנציג, קו 'נכספה' 0799-4000-36 שלוחה 2,5

חיכונו! חיכונו!

לכנס הנחמה האדיר שתקיים בירושלים ע"ה"ק פרטים יבואו....

מקרב לב שטערים אנו בזה ברפת טווא"א טבא לאברכים הקרים נעלי התורה שהעטרה בעינינו.

רבי אלעזר הירש שליט"א אחראי חבורת האברכים בב"ש לרגל הולדת בנו.

רבי יעקב יוסף וולדשיין שליט"א בית שמש לרגל הולדת בנו בכורו.

הבה"ח שמואל צבי פלטיאן נ"י ישיבת אור עקיב לרגל בואו בבית האירוסין

הבה"ח טילה דייטש נ"י המוסר מזמנו ומרצו בכל עת לכל פעילות 'נכספה' לרגל בואו בבית האירוסין.

ה"ד שיטת לחות חוב טבת דקדושה ושלום ושלום ישנו באה"ת וזע ברך ה' תלמידי הנשים ועסבי ה' חרבים של רביה"ק אר טוב חסד וזה סודו כל מי יזכיר אמן.

ארגון 'נכספה'

איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

גלה כבוד מישראל

יחד עם כל בית ישראל החמים ובאבים אנו את המתקנות של האי גברא רבא, חסידא קדישא, שייך פיי' ושייך נביק, מוה"ר לא סטיק מנימא, נולד חסד רבא ואחר בכל האזור ובמנו, מילדותו כבן החתמנו למי אביו, מן על חורו כבנותו ופכילתי, כאב בני יחי צער הנשיבה וצמר נשמות ישראל התחנכים חסידים חיים, ומיל נתיבה חרדי דשמות נמים, עבד את בראא באמת ובטילותין ביצאת שומים שומרה, דקדוקו במצוות כחז מנא, רבים חשודו וחשובו דק חשודות תפילתו די'בוי, שמך בניני באמת ולא חתיק ייבמתא נכשתי חשול, דבך באור הוי"ס רביה"ק מוהר"ן מברסלב וי"ם בדרכי ה'ק נמוציני שומר וירא חשוד חיי.

שומעון ישראל שפירא זצוק"ה מגדולי חסידיו ברסלב.

שנתמלה בסעודה השמחה לחגיגת רב כלל בית ישראל ביום חנה'ה חשוון, אמתנו חתי'ד לאמת יחד עם כלל בית ישראל המתאבלים ומבכים את העריבה אשר שרף ה' מי יתן ראשינו חיים ועינינו מקור דמעה על השכר הגדול אשר בקד את בית ישראל.

המתאבלים ומבכים מרה

בני הישיבות רבני ארגון 'נכספה' פעילי ארגון 'נכספה'

המה מעידים

מפיהם ומפי כתנם של רבותינו וצוקלה"ה ויבדלחט"א

מרנא החפץ חיים וצוקל"ה

כפי שנהג כל אימת שהחפץ חיים בא לבקר בישיבה לשוחח אתו ולשטוח בפניו את כל לבטיו בעבודת ה', נכנס הבחור הירש לייב לחפץ חיים' וסיפר לפניו על התקרבותו לברסלב, כששמע החפץ חיים את דבריו עודדו להמשיך בדרכיו כשהוא משבח את חסידי ברסלב השמים דגש על לימוד הלכה תמידי ואינם סרים מסעיף קטן שבשולחן ערוך.

לימים כשהיה רבי הירש לייב מספר על התקרבותו הפטיר בצחות 'החפץ חיים הוא זה שפסק לי להתקרב לחסידות ברסלב'

רבי הירש לייב וצ"ל סיפר את הדברים בהודמנויות שונות, והודפס בהרבה ספרים שיו"ל על גדו"י, [כאן הועתק מהספר 'בצילו של הרבי']

בנו של החפץ חיים רבי אריה לייב נהג להתפלל כשהיה ב'וורשה' בבית מדרשם של חסידי ברסלב ששם התפללו מוקדם כמנהג חסידי ברסלב. (וי"א שהח"ח עצמו אמר לו להתפלל בברסלב)

מגדולי עובדי ה' בדור הקודם היה רבי הירש לייב ליפל וצ"ל מחסידי ברסלב, רבות מוספר על גדולת נוראות עבודתו יחד עם כל החבורה שחיו באומן תחת עיני הבולשביקים, שעות ארוכות בילו יחד ביערות הקפואים של אוקראינה בקור מקפיא של 40 ומטה כך גם תפילותיהם שנערכו שעות ארוכות מדי יום בהתפשטות הגשמית לימודם בלהבת שלהבת בעיון והתמדה רבה, ושאר הליכותיהם שהיו בהתמסרות מוחלטת לעבודת הבורא.

רבי הירש לייב התחיל להתקרב לברסלב כשלמד בישיבה שפתח החפץ חיים' בוורשה, כבר בישיבה היה ממצויני הבחורים וגדולי הלומדים, ובהיותו מבקש שלמות חיפש עוד ועוד עד שהתוודע לחסידי ברסלב שהיו בוורשה וירא את האור כי טוב, ונכנס בעבודת הבורא בכל מאודו ונפשו בדרכו של רביה"ק.

ואלה יעמדו על הברכה שתרמו מהונם להוצאות הגליון הנפלא

- לרפואת: יצחק בן באשע בתוש"י
- לע"נ: מרים בת יעקב ומרדכי בן מנחם מנדל תנצב"ה
- להצלחת משפחת בוכובזה להצלחה בכל העניינים